

KIRKEBLAD

SOMMER 2021

VESTER AABY KIRKE

AASTRUP KIRKE

Ikoner - vinduer til det guddommelige

Skraldespandene på kirkegården

Pinsesol ved Nakkebølle

- Læs mere inde i bladet

*Nu blitser edderkoppespind i graner
hen over skoven trækker morgensvaner
hvert nattedyr forsvinder i sin hule
Guds sol er stået op
den varmer koens krop
og hestens mule.*

Ester Bock, 1977

Ikoner - Vinduer til det guddommelige?

I debatten møder man ofte påstanden om, at den danske folkekirke er ubevægelig, gammeldags og automatisk afviser ethvert nyt tiltag.

Det er næppe en helt dækkende karakteristik, for kirken er i vore dage faktisk under voldsom forandring, og der åbnes nu for tiltag, der for ganske få år siden havde været ganske utænkelige. I dag fylder det spirituelle element således langt mere for mange kirkegængere, hvilket har åbnet op for en række nye tiltag på netop det område.

I påskedagene havde vi en udstilling af ikoner i Aastrup kirke. Her udstillede tre lokale ikonografer, Conny Lassen, Lis Andersen og Tove Rasmussen, deres mesterværker.

I dag tror de fleste unge mennesker nok, at ordet ikon har noget med computere at gøre, men det er faktisk et gammelt græsk ord, "eikon", der bare betyder "et billede."

Allerede i kristendommens tidligste rødder finder man spor, der viser, at man fra første færd var meget

optaget af at male smukke billeder af nogle særligt hellige personer. Det lyder måske meget uskyldigt, men er faktisk teologisk sprængstof, hvis man begynder at dyrke dem. Hellige billeder er jo i sig selv en form for teologi i farver, og selvom man undgår biblens billedforbud ved ikke at male Gud, kan det også være problematisk at male særlige hellige personer.

I en verden, der var præget af en spirituel mysticisme, var skridtet til en decideret dyrkelse af ikonerne imidlertid kun ganske kort. Således gik det, og denne dyrkelse blev anledning til en voldsom strid i det 8. århundrede, hvor man forsøgte at få sat en stopper for dét, som man opfattede som decideret afgudsdyrkelse. Striden fandt sin foreløbige afslutning på den 7. økumeniske synode i Nikæa, hvor man fastslog, at "billederne måtte æres, men ikke dyrkes."

Havde kirkefædrene med denne beslutning troet, at traditionen med at fremstille ikoner herefter ville dø ud af sig selv, tog de grundigt fejl.

Traditionen fortsatte nemlig ufortrødent i østkirken, hvor ikonerne stadig spiller en central rolle den dag i dag. I de fleste ortodokse kirker findes en særlig væg foran alteret. Denne væg, som kaldes ikonostasis, er prydet med store og flotte ikoner, og de opfattes som en slags vinduer til det hellige. Dermed danner ikonerne en særlig ramme om det hellige lys, der stråler kirkegængerne i møde. Ikoner er i den ortodokse kirke ikke blot en illustration, men er faktisk en manifestation af det guddommelige, og det betyder, at de er hellige og kalder på en særlig pietet. Man omgås dem med en særlig fromhed og agtpågivenhed.

Det synspunkt kender Tove Rasmussen, som fortæller, at ikonerne nærmest af sig selv kalder på en særlig tilgang og omhyggelighed. Man stiller dem således normalt på en særlig indrettet plads og tænder et levende lys foran billedet.

Også i fremstillingsprocessen er det tydeligt, at en ikon kræver grundighed og omhyggelighed.

Tove fik lyst til at arbejde med ikoner, da hun var lærer på en katolsk skole i Nyborg. Hun blev betaget af de smukke

billeder og besluttede sig for selv at ville male, når hun blev pensionist. Først var det imidlertid nødvendigt at lære håndværket, og hun fulgte derfor diverse kurser. For Tove var det vigtigt, at sagen blev grebet rigtigt an. Hun deltog derfor i nogle af de kurser, som kunstmaler Gitte Buch afholdt, og her lærte hun, at man i ikonogafiens kunst aldrig må springe over, hvor gærdet er lavest. En ikon kræver den fornødne viden, og arbejdet skal gøres grundigt.

Ikoner kan laves som mosaik, eller man kan male et billede. Det vigtige er, at man ikke bare tror sagen kan sjuskes igennem med nogle hurtige strøg med en pensel dypet i acrylfarver.

Først må man beslutte sig for, om man vil male på lærred eller på træ, alt efter hvilken tradition man ønsker at følge.

Tove begyndte at male på lærred, men har i dag valgt træet, som baggrund for sine ikoner. Selvsagt må det være træ af højeste kvalitet, og naturligvis skal forarbejdet være gjort efter alle kunstens regler.

Når det er klart, når hun frem til dét, som det hele handler om, nemlig det egentlige malerarbejde.

Og heller ikke her går Tove ikke på kompromis, med håndværkets klassiske dyder.

Først blandes emulgatoren, der er den masse som skal få malingen til at hæfte på træet. Toves blanding er ganske speciel og består af æg, vodka og eddike. Herefter blandes farvepulver i massen, og så kan selve malerarbejdet tage form. Tove udvælger først et motiv, som typisk er et billede af Jesus, en bibelsk person eller en helgen.

Efter at forlægget omhyggeligt er udvalgt, studeres billedet indgående, før selve malerprocessen kan begynde.

Det gælder nemlig både om at skabe en smuk figur og så samtidig få de helt rigtige farver frem, og ofte må der males 7-8 gange, for at billedet kan få den ønskede dybde.

Til slut belægges en del af ikonen så med ægte bladguld af høj karat. Også dette er en vanskelig disciplin og Tove fortæller, at det netop er mislykket for hende ved den ikon, som hun for øjeblikket arbejder med. Så må man bare forsøge at redde, hvad der reddes kan, selvom det næppe kan undgås at noget af det kostbare guld går til spilde. Men som Toves mand, Rasmus Rasmussen, siger, skal man ikke græde over spildt mælk, og han finder det ikke unaturligt, at ikonografi kan koste mange penge, ligesom de fleste andre hobbies i øvrigt.

I de fleste tilfælde lykkes det heldigvis, og efter talrige timers arbejde står man så med en smuk ikon i hånden og glæden er selvfølgelig ligefrem proportional med anstrengelserne. Ikonens klare farver blandet med guldets himmelske lys bevirker, at ikonen synes at være mere end blot et almindeligt maleri. Ikonen kan være et vindue til himlen, og ikonen er i hvert fald teologi i farver. Tove slutter samtalen med at konstatere, at folkekirkens rummelighed netop er dét, der betyder allermost for hende.

Vi andre i kirken kan så glæde os over det mukke håndværk og skulle nogen have lyst til at vide mere, kan Tove kontaktes på tlf. 62616448.

Alex V. Nielsen

En graver graver naturligvis grave - eller hvad?

Mon ikke mange af bladets læsere har mødt graver Lene Caspersen, når de er gået forbi vore smukke kirkegårde?

Gennem de seneste femten år har hun nemlig flittigt passet og plejet kirkegårdene i Vester Aaby og Aastrup og dermed sat sit særlige præg på kirkernes ansigt udadtil.

Lene har imidlertid søgt nye udfordringer, men før hun forlod os, fik jeg lejlighed til at spørge hende om, hvad det vil sige at være graver?

En graver bruger ikke længere skovlen til at grave en grav, som overskriften antyder. Det klares af en lokal entreprenør og hans gravemaskine, og i øvrigt er antallet af jordbegravelser faldet støt gennem de senere år. Graverens opgaver handler mere om vedligeholdelse og udsmykning af kirkegården.

Lene fortalte, at hun oprindeligt var uddannet gartner og at hun stadig føler, det er den helt rigtige baggrund for jobbet som graver. Da jeg spurgte hende, hvad hun fandt bedst ved jobbet faldt svaret prompte: "Frihed er nøgleordet." Frihed til at tilrettelægge arbejdet og frihed til at udfolde sine kreative evner. De kreative evner, som kommer til udtryk, når der skal anlægges nye områder på kirkegården eller som kan udfoldes, når der skal vælges blomster til de forskellige gravsteder.

Eller friheden til, at gøre en urnenedsættelse højtidelig, så de pårørende mindes dagen som et passende punktum for en afholdt persons liv.

Ud over arbejdet på kirkegården har graveren også mere

administrative opgaver. Dets således graverens opgave, at hjælpe de pårørende med at vælge et gravsted samt holde styr på, hvilke gravsteder der er ledige og hvornår nuværende eventuelt ønskes nedlagt og dermed atter vil være tilgængelige.

I skrivende stund er vi i fuld gang med at finde en ny graver, som vi forhåbentlig kan præsentere i det næste nummer af kirkebladet. Her skal blot udtrykkes stor taknemmelighed for det flotte arbejde

som Lene, sammen med Jonathan, har gjort for at få vore kirkegårde til at fremstå velholdte og indbydende og vi ønsker hende god vind fremover.

Alex V. Nielsen

Skraldespandene på kirkegårdene

I sidste nummer af kirkebladet havde sognepræst Torkil Jensen en fin artikel om den udvikling, som kirkegårdene har undergået gennem de senere år. Udviklingen har betydet, at kirkegårdene mange steder er på vej til at forvandles til små parker, hvor man kan færdes, selvom man ikke har til hensigt at besøge et bestemt gravsted. *Gravsteder for de levende* kalder han artiklen. Det er en udvikling, som vi ikke skal beklage. Folk er meget velkomne på kirkegården og særligt, hvis de vil hjælpe os med at holde stedet rent og pænt. Det betyder, at affald naturligvis bortkastes i de affaldsstativer, der står rundt omkring på kirkegården og at det sorteres, således at den rette type affald finder vej til den rette container. Graverne bruger desværre meget tid på at samle fejlanbragte affaldstyper op og sortere containernes indhold - Tid, som kunne have været anvendt langt bedre. Tid, som kunne have været anvendt til yderligere at gøre kirkegården til et smukt og velplejet åndehul for både pårørende og andre besøgende.

Pinsesol ved Nakkebølle

Sidste år gik vores traditionelle pinsearrangement som bekendt i vasken. Ikke fordi det regnede, men snarere fordi vi stod i den allerførste del af pandemien.

I år er det heldigvis klaret lidt op, og vi håber derfor at få mulighed for at gennemføre arrangementet, som vi plejer. Vi mødes således til friluftsgudstjeneste ved stranden kl. 14.

Efter gudstjenesten afholdes det traditionelle sognemøde, hvor man kan møde menighedsrådsmedlemmerne, og hvor rådet vil berette om, hvad der er hændt i det forløbne år og hvilke planer vi kan se frem til, vil blive gennemført i det kommende år.

Vel mødt - Vi glæder os at se jer og håber at arrangementet kan gennemføres uden for mange restriktioner.

Konfirmationer 2021

Konfirmationerne er som tidligere nævnt udskudt til den 15. og 22. august. I begge tilfælde vil det foregå i Vester Aaby kirke, og gudstjenesterne begynder kl. 10.00. Konfirmandernes navne vil blive publiceret på hjemmesiden og i ugeavisen, når vi nærmer os konfirmationsdatoerne.

Kirketider sommer 2021

		Vester Aaby	Aastrup	
Søndag den	25. april	3. s. e. påske	10.15 AVN	9.00 AVN
Fredag den	30. april	Bededag	Ingen	10.15
Søndag den	2. maj	4. s. e. påske	9.00	Ingen
Tirsdag den	4. maj	Befrielsesaften	Ingen	19.00
Søndag den	9. maj	5. s. e. påske	10.15	9.00
Torsdag den	13. maj	Kristi Himmelfartsdag	Ingen	10.15
Søndag den	16. maj	6. s. e. påske	10.15 AVN	Ingen
Søndag den	23. maj	Pinsedag	9.00	10.15
Mandag den	24. maj	2. pinsedag	14.00 Nakkebølle AVN	
Søndag den	30. maj	Trinitatis	10.15 AVN	9.00 AVN
Lørdag den	5. juni	Grundlovsdag	16.00	
Søndag den	6. juni	1.s.e. Trin	Ingen	10.15 AVN
Søndag den	13. juni	2.s.e. Trin	10.15 AVN	9.00 AVN
Søndag den	20. juni	3.s.e. Trin	Ingen	10.15
Søndag den	27. juni	4.s.e. Trin	10.15 AVN	9.00 AVN
Søndag den	4. juli	5.s.e. Trin	Ingen	14.00*
Søndag den	11. juli	6.s.e. Trin	9.00	10.15
Søndag den	18. juli	7.s.e. Trin	10.15 vikar	9.00 vikar
Søndag den	25. juli	8.s.e. Trin	Ingen	19.00 Gottesdienst
Søndag den	1. august	9.s.e. Trin	10.15	9.00
Søndag den	8. august	10.s.e. Trin	Ingen	14.00*
Søndag den	15. august	11.s.e. Trin	10.00 konfirmation	Ingen
Søndag den	22. august	12.s.e. Trin	10.00 konfirmation	Ingen
Søndag den	29. august	13.s.e. Trin	Ingen	14.00*
Søndag den	5. september	14. s.e. Trin	14.00*	Ingen

* **Præst Alex V. Nielsen har orlov i perioden 30. juni til 1. oktober og i skrivende stund omkring disse gudstjenester endnu ikke fuldt klarlagt mht. evt. vikardækning.**

AVN: Præst Alex V. Nielsen - Intet: Sognepræst Torkil Jensen

Gudstjenester i Lysbjergparken:

På grund af smittefare er gudstjenesterne på Lysbjerg aflyst indtil videre. Nye datoer vil blive bekendtgjort, når situationen atter gør det muligt at holde gudstjeneste på plejehjemmet.

Kirkebilen kører ved alle gudstjenester.

Ordningen gælder Aastrup og Vester Aaby sognes ældre og gangbesværede.

Kirkebilen bestilles hos Faaborg Taxa tlf. 62 61 88 00

Fælles adresser for begge sogne:

Hjemmeside: www.vesteraabyogaastrupkirker.dk

Sognepræst: Torkil Jensen, Præstegårdsvej 11, 5600 Faaborg. Tlf. 62 61 64 20. Mail: toje@km.dk

Træffes bedst: Tirsdag til fredag formiddag. Lørdag efter aftale. Mandag fridag

Præst Alex V. Nielsen, Skrånten 11, 5800 Nyborg. Tlf. 40 89 44 11. Mail: avn@km.dk

Kirkesanger: Connie Nørregaard. Tlf. 93 92 16 33. Mail: 1967connieb@gmail.com

Organist: Margrethe Schmidt. Tlf. 30 17 29 28. Mail: margretheschmidt@gmail.com

Kirketjener Ida Karottki. Tlf. 20 20 17 33. Mail: kirketjenervesteraabyaastrup@gmail.com

Graver: Præstegårdsvej 9, Vester Aaby. Tlf. 51169266. Mail: grvaaby@gmail.com

Kirkepersonalet har fri mandag.

Menighedsrådsformand: Niels Erik Thing, Svendborgvej 383, 5600 Faaborg, Tlf. 24 45 40 16

Kirkeværge ved begge kirker: Anders Hansen. Tlf. 21332215. Mail: vesteraabyblik-vvs@mail.dk

Kasserer: Rasmus K. Rasmussen, Tangmosen 38, 5600 Faaborg, Tlf. 62 61 64 48